

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M. 2536

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
शङ्कराचार्य स्मृतिप्रदीप	व्यास	वेदंग	पूर्ण		५/१०	३८	शांस्कृत	काष्ठ	14	37		

॥अथ सदाचारस्मृतिसटीकप्रारंभः श्रीवेदव्यास॥

श्रीमदानंदतीर्थगुरुभ्योनमः श्रीवेदव्यासायनमः ॐ ध्यायन् श्रीशंभुलगुरुमादिंच पर
 मंगुरुं देवतां वासुदेवं च व्याकुर्वेमध्ववाकृतति १ इह सज्जनवर्गमुद्धिधीर्षुः दृष्टया वेदशा
 रतादिशास्त्राणां मुख्यतास्यार्थप्रतिपादिवे ग्रंथाविधायसदाचारस्मृत्युक्तं संक्षेपेण वि
 जिज्ञापयिषुः तस्य इति कर्तव्यतां सन्नयन अधिकायादि कंच ध्वनयन्नाचार्याः शिष्यशिष्या
 र्थं त्वेष देवतास्तुतिरूपं मंगलं ह्येवाग्रथादौ निबध्नाति अत्र यातीति क्रियापदवलात्
 सज्जनवर्ग इति कर्तृपदमध्याहार्यं अत्मानं स्वशरीरस्थं विष्णुं अधिगत्यैवेत्येतसैः सर्वा
 यस्मिन् सर्वाणि कर्माणि सन्नयन्त्याध्यात्मचेतसा निराशी निर्ममो
 याति परं जयति सोऽच्युतः १ स्मृत्वा विष्णुसमुत्थाय हृतशौचो यथा
 विधि धौतदंतः समाचम्य स्नानं कुर्याद्विधानतः २ श्रीरामचं
 धिके परमात्मनि चेत इति वा तेन हरिरेव मुख्यवृत्तित्वात् त्रेण या जीवस्याप्य मुख्यवृत्तता
 तेन ह्येतानि कारितानि तत्पूजात्मकानि सर्वाणि नित्यनैमित्तिकानि सांगानि च कर्मा
 णि इह ग्रंथे वक्ष्यमाणानि निराशीः हरिभक्त्यादिभिर्न निषिद्धकामहीनः निर्ममः
 आत्मा पादित कर्मादौ स्वस्वामिभावं च निराकर्तव्यार्थः यस्मिन् हरो सन्नयत्यसम
 र्थ परं क्रमात्स्वयोग्यं पूर्णज्ञानद्वारा पूर्णं हरिं याति सोऽच्युतः सकलपुण्यपूर्णो निर्दे

षोडशविंशत्यन्यथार्थः नाहं कर्ता हरिः कर्ता तत्पूजा कर्म चारिवत् त तथापि मत्कृता पूजा
 तत्प्रसादेन नान्यथा तद्भक्तिस्तत्फलं मत्प्रसादः पुनः पुनः कर्म न्यासो हारा देवं विष्णोस्त
 प्रिकरः सदेति वचनात् १ आचारस्येति कर्तव्यतां वक्तुं प्रतीतारक्ष्यारक्रममाह विष्णुस्वदेहे प्रति
 स्मृतं जाग्रदादिपदं हरिं स्मत्वा स्मरं स्मरं शयनादुत्थाय सम्यगाचम्य पुनर्गजेन्द्रमोक्षणदधि
 मयोनस्तोत्रादिरूपेण स्मत्वा ततोपथाविधि मन्त्रपुरीषोत्सर्गं ह्युत्थायथाविधि मृज्जला न्यौ शौचं कृत्वा
 विधि मनति क्रम्य वाक्छादिना देतान् ध्यायित्वा विध्यनुसारेणाचमनं कृत्वा विधानतः तद्गोपनि
 मितं पंचम्यं तान् शिः विधानमनुसृत्य यथा योग्यं गंगादिस्नानं कुर्यादित्येवान्वयः तदुक्तं
 रात्रेः पश्चमया मेस्य महर्त्तेयिस्तृतीयकः स ब्रह्म इति विज्ञेयो विहृतः स च बोधने ब्राह्म्यमहर्त्त
 त्युषः ब्राह्मस्य प्रसिद्धे श्रौतिछांदोग्यभाष्योक्ते श्रद्धांतिमहर्त्तेनां दिनमेवं विदुर्बुधा इति च
 हद्वाप्योक्तेः महर्त्तमष्टभागेन घटिकाद्वयमिष्यते ब्राह्म्यमहर्त्ते चोत्थाय मुखं प्रक्षाल्य वाग्यतः
 आचम्य प्रयतो मत्वा जपेद्गुरुपरंपरां तान् गुरुमनसा ध्यात्वा प्रणम्य च पुनः पुनः योगज्ञान
 विधानेन ध्यायेद्विष्णुमते द्रितः मनसा वचसा चैव संपूज्याथ प्रणम्य च ॥ संकीर्त्य नाम अदिभ्यः
 स्तुत्यास्तुत्यास्तुतिभिरेव च प्रातः कालादिकं कर्म नित्यनैमित्तिकं तथा केशवाराधनार्था
 यवगिरिष्ये हंत वाजया नमोस्तुता त्रिवृदेवाः विष्णुमन्त्रिपरायणाः धर्ममार्गं प्रेरयंतु म

वतः सर्वदेवहि ममिदेविमहाभागेविष्णुयात्राप्रवर्त्तने ॥ समुद्रवसनेदेविपर्वतस्तनमं
 डिते विष्णुपत्तिनमस्तुभ्यं पादस्पर्शमस्वमे श्रोत्रियं सुभगां च अग्निमग्निचितं तथा
 प्रातरुत्थाय यः पश्येदापद्मः स प्रमुच्यते पापिष्ठं दुर्भागं चाधं न ग्रं निहतनासिकं प्रातरुत्था
 य यः पश्येत्तत्तत्कालोपलक्षणं ॥ शौचेयत्नं सदा कुर्याच्छौचमलो द्विजः स्मृतः ॥ शौचाचार
 विहीनस्य समस्ता निष्कलाः क्रियाः ॥ शौचं तु द्विविधं प्रोक्तं बाह्यमांतरमेव च ॥ मज्जलाभ्या
 द्दुते बाह्यं भानसुधिस्रथांतरं रागादिस्वागः शमादिचित्तनं भागवताक्तं बाह्यपविष्टः गच्छे
 द्भामादुहिः पश्चाद्वाग्यतो नियतेन्द्रियः ॥ नैर्ऋत्याः पश्चिमे वा यो शुचिदेवा विवर्जिते ह्यत्र
 यज्ञोपवीतं तु पृथतः वृंठले वितं ॥ अंतर्धाय तृणैर्भूमिं शिरः प्राद्वं वा ससा कुर्यान्मूत्रपु
 रीषे च रात्रौ चेदक्षिणामुखः विदारयेत्तथा तत्तु क्रिम्पुत्सत्तिहेतवे दिवा संध्यासूयर्णस्तु
 ण क्रयसूत्र उद्धारवेः ३३ सूत्र दक्षिणं कर्णं स्थय यज्ञोपवीतं तत्र मेव वस्त्रविषयं वृंठले वितं द्विव
 स्त्रविषयं न च सोपानकोमुत्र पुरीषे कुर्यान्निधत्त जलपात्रं श्वेति आपस्तंबः अथ प्रह
 रं विष्णुमूत्रं लोष्ठतृणादिना उदस्तवासा उत्तिष्ठेद्द्वंद्वविधत्त मेहनः आहारे नृत्तिं कुरुता
 द्विप्रः स शिक्तां यथा यस्मिन् देशे च यज्ञोपवीतं याचयं त्रैव मृत्तिका ॥ सैव तत्र प्रशस्ता ॥
 तया शौचं विधीयते धर्मविद्वं हस्तमधः शौचेन योजयेत् ॥ तथा च वामहस्तेन

ननेरुध्वंनशोधयेत् उष्ट्रस्योदकमादायमृत्तिकां चैव वाग्यतः अर्धप्रसृतिमात्रं तु
विट्शौचे मदमाहरेत् इतराथेति दर्धेन शौचं कर्मणि योजयेत् अर्धमलकमात्राचमनशौ
चे च मृत्तिका ॥ मंत्रं तु द्विगुणं कुरु मे मेषु नेत्रिगुणं स्मृतं अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमामृत्तिका
स्मृता द्वितीया च तृतीया च तदर्धं वै प्रकीर्तिता एकालिंगे कुरेति स्त्र उभयोर्महयंचतु पंचपा
नेदशौकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिका लिंगशौचं पुराकार्यं गुहशौचं ततः स्मृतं एष्टौ च ग्रहस्तस्य द्वि
गुणं ब्रह्मचारिणः वानप्रस्थस्य त्रिगुणं यतीनां च चतुर्गुणं यद्विवाविहितं शौचं तदर्धं निशि की
र्तितं तदर्धं मालुरे प्रोक्तं आलुरस्यार्थमध्वनि स्त्रीमृदाणां मशकानां बालानां नोपनीतिनां
गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यान्न संख्यया एकैक्या मदपादौ हस्तौ प्रक्षालयेत्ततः प्रथमं प्रा
श्मुरो वामं दक्षं प्रक्षालयेत् क्रमात् न हस्तौ नैव जलान् चानान्यमथ बलोक्यत् इत्येवं मृद्विराजा
तु प्रक्षाल्य चरणौ पृथक् हस्ता वामणि बंधाच्च कुर्यादाचमनं तथा षड्वारं कुरुते मंत्रं त्रिवारं
च पुरीषं एतच्छौचविधिः पूर्वमत उर्ध्वं न दोषभाक् यावन्नापैत्य मेध्याक्तौ गंधलेपश्च तत्क
तः तावमृद्वारि देयं स्यात्सर्वा सुद्रव्यशुद्धिषु शौचशेषां मदोयै सम्प्रक्षालयेत्ततः दंतानां शौ
धनं कुर्यात्काष्ठे रुन्नेयथाविधि कर्पासं तु वरीवेणुं तिं त्रिणी च विवर्जयेत् वषाय कुरु तित्ते
न विना दंतानां च तु दशी उपोषणाहं आध्याहं अमा वाश्या च संक्रमं निषिद्धादिव से कुर्या
रदृषाद्दशैव तु तृपर्णः स० निषिद्धो दंतकाष्ठस्य भोज

३

नातेन कस्यचित् पत्रैर्वा द्वादशैर्दंतान् गंडपैः शोधयेदपि १ गंडपविधिः चतुरष्टद्विषट्छष्टगंडूषाः
 शुधकारणाः मन्त्रे पुरीषेषु चैवं तैः यमुर्ध्वे निःसृते १ पुरतो देवता तिष्ठेदक्षिणे पितृदेवताः गंडपदे
 पणतस्माद्दामभागे विधीयते २ अथाचमनं सपवित्रेण हस्तेन कुर्याद्वाचमनं क्रिया नोष्ठि चंत
 त्ववित्रं स्याद्गुच्छेच्छिच्छं च वर्जयेत् ३ समौ द्वौ स्त्रो लपदीर्याणां समौ प्रादेशं समितौ पवित्रे ग्रंथि
 ते ज्ञेयो देवैर्बुधैर्निचोदिते २ साग्राणि त्रीणि प्रादेशं समितानि समानि च नैकपूत्रान्यबध्ना
 नि पवित्राणीह पेतके ३ हेमारेण्येण ताम्रेण मिश्रेण वा यवासदा पवित्रं धारयेद्भीमान्तर्कर्मपू
 त्रात्पथे ४ प्रक्षाल्य पाणि पादौ च शिखां बध्ना सुखासने हृदये संस्परेद्विष्णुं तत आचमनं
 चरेत् मुक्तावनिष्ठिकां गुच्छमाषमात्रजलं पिबेत् अंतर्जानुः शुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मु
 खः ६ प्राग्वान्नास्त्रेण तीर्थे न द्विजो नित्यमुपस्पृशेत् कनिष्ठो देशे न्यंगुष्ठमूलमग्रं वरस्य च
 प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमान् ७ कर्मध्ये सौम्यमग्नितीर्थं च तत्र सौम्येनान्नप्राशना
 दिभ्यः न तीर्थेन येन प्रतिग्रहं कुर्यात् अंगुष्ठाग्रं समाकुंच्य मध्यपर्वसूयोज्जपित्वा च मेतत्र सच गो
 कर्ण उच्यते केशादित्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत्करो द्वाभ्यां प्रक्षौचं संभज्य द्वाभ्यामुन्मा
 र्जनं तथा १ येन वामं संप्रोक्ष्य पुनश्चेन पादयोः एकेन मूर्ध्नि संप्रोक्ष्य मुखं संवर्षणादिभिः २
 नेत्रे नासिके च तथा श्रोत्रे नासिं तथा हृदि शिरो बाहू चक्रमशः स्पृशेद्वादशनामभिः ३ अशक्त
 स्तु त्रिभिः पीत्वा हस्तौ प्रक्षाल्य श्रोत्रं स्पृशेत् अग्नितीर्थं निवेदाश्च वरुणे कृदुवायवः ॥
 विप्रस्य दक्षिणे कूर्णे नित्यं तिष्ठति देवताः तस्मात्कूर्णे स्पृशेद्द्वारिभुक्षिर्भवति नान्यथा २॥

३

अथ स्नानं बहुधा तदुक्तं वाराहे मंत्रस्नानं मलस्नानं ध्यानस्नानं च वारुणं पंचमं च जलज
 स्नानमिति पंचविधं स्मृतं नवद्वारमिदं देहं स्रवत्यहरहं मलं तच्छुध्यर्थं प्रकृतं ध्यं मलस्नानं दिने
 दिने अथ मन्त्रिर्निर्मज्ज्या प्रकृश्यां शोधयेत्ततः मलस्नानमिदं प्रोक्तं मा भवत्येकमिदं नृणां अ
 थशीतजलाशक्तौ कुर्यादेवोष्णवारिणा प्रक्षिप्य शीत्स्पर्शं वापि शीतलं तुलसीम
 लिकायुक्तं गायत्र्या चाभिमन्त्रितं जलं विधाय कुर्वन्त यो ह्यशक्तौ भवेद्विजः नास्मृत्तजलस्नाने
 देवर्षिपितृनर्पणं अघमर्षमात्रं तु पठन्बुवि निक्षिपेत् स्नानं मूर्ध्नि तथा कुर्यान्नित्यं कर्मवि
 धानतः अस्याप्यशक्तौ कर्तव्यं मंत्रस्नानं दिने दिने संध्यापासनवर्मादावधिकारस्य सिध्य
 ये आर्द्रवस्त्रेण संमज्ज्य ह्यन्यध्वो तं विधारयन् अचम्य जलमादाय पात्रे वामं कुर्यात्तथा गा
 यत्र्या वा ध्यमलेन त्रिवारमभिमन्त्रयेत् तज्जलं प्रोक्षयेद्वा त्रे दभैर्वा तुलसीदलेः तर्जनीम
 ध्यमाभ्यां वाक्त्रये वा देवतेन वै भूमौ शिरशि चाक्वाशे आक्वाशे शुविमस्तके मस्तके च तथा का
 शे भूमौ च नवधा क्षिपेत् अज्येवनः स्मृतो मंत्रो आपो हि षेति वैत्र्या त्रिरावृत्त्या क्षिपेत्तो
 यंप्रत्येकं नवधा द्विजः आक्वाशं हृदयं प्रोक्तं भूमिः पादाविति स्मृता तत आचम्य विधिवत्कु
 र्यात्संध्यादि कर्मचयदा तत्राप्यशक्तौ पितृह्येवाप्यथवा लुरः शयानोपि प्रकुर्वन्त ध्यानस्ना
 नमंतद्वितः उत्पदादिसंस्कारां पीतनिर्मलवासं सर्वाययवसंयुक्तं सर्वाभरणसंषि
 तं सर्वलक्षणसंयुक्तं मन्मूर्तिस्वेषदेवतां मस्तकोपरितां ध्यायेत्तदाभ्यां विनिस्तौ
 ब्रह्मणा क्षात्र्यमाणाभ्यां गंगा त्रिपथगामिनी धृता शिवेन शिरसा ततो वै निस्तता बहिः वै

निपतंती स्वर्मे मूर्ध्नि प्रावयंती मुहुर्मुहुः सर्वंगा निततः सम्यगाचम्य सुचितां व्रजेत् स्नातापि
 विधिवच्छक्नो वारुणेन जलेन वा मंत्रस्नानं तथा ध्यानस्नानं कुर्याच्च नित्यदा अधिकारे भवेत्सिद्धिः
 स्नानद्वयसमुद्भवा जलस्नानमथोचक्ष्ये सिध्यर्थे सर्वकर्मणां गंगादिषु यथा लाभं रूपादौ स्नान
 माचरेत् सुचिः क्षालितपादः सन्धौ महस्तोदिराचमेत् ततो बद्धशिखो भस्त्रादेशकाले च संस्मरेत्
 त्रिनिर्मज्ज्यमलस्नानं विधाया थाभि मंत्रयेत् गायत्र्या वाथ मूलेन याः प्रवत रतीरयन् प्रार्थयित्वा
 नदीः सर्वा इमं मरुति वै क्रुचा मंत्रयित्वा नवर्चन मंत्रेणाः देवतेन तु पादशोधं च शश्वैव क्रुक्श
 श्वापि जलं क्षिपेत् हस्ताभ्यामर्ध्वतः कुर्यादघमर्षणमार्जनं क्रुतं चेति नृचेनामृते पये मूर्तिम
 र्चयेत् ध्यात्वा जलं स्नामन् मूर्तिमलमंत्रेण भक्तितः जलेनैव तु कुर्वीत तपोऽशानुपचारान्
 तत्सादसलिलं मूर्ध्नि धत्वा वेत्रिः पिबेदपः तत आचम्य कुर्वीत तर्पणं जलं संस्थितः ब्रह्मादि
 देवान्मर्देवान् सुवस्वत्सु वस्तिनान् ऋषीन् दूपायनादींश्च भर्तुं वस्वस्थितं स्तथा तर्पयेच्चामि
 वृष्यवाहनादींश्च पितृंस्तथा ये चैवास्मत्कुले जाताः इति मंत्रेण वस्त्राभोदद्यानि षीज्य चांबु
 नि ततस्तीर्थं समासाद्य यक्षमाणं तर्पयेद्भिजः यन्मया दूषितं इति मंत्रेण संगृह्यतीरे जलं जलं
 क्षिपेत् सालिग्रामशिलातोयं ततो वै मूर्ध्नि धारयेत् त्रिः पिबेतीर्थं माहात्म्यं मंत्रान्वे समुदीरयन् ॥
 स्वस्वाशाखोत्तरीत्या स्नानकाले वृष्टिं बध्ना वामप्रकोष्ठे निक्षिप्य द्वितीय वस्त्रं वानि षीज्येत्यर्थः
 तृतीयाध्याये वा सिद्धे उच्यते पंच पिडा न्दद्यान्नि षीज्य चांबुनीत्यस्यायमर्थः स्नायादपर
 वारिषु अनुच्यते यनदां लुक्कदप्रस्रवणादिषु स्नानमश्नैव तैर्मंत्रैर्मार्जनं चाघमर्षणं ॥

मंत्रद्वयेनाभिमन्त्र्य तस्मिन्ध्यासनात्तनं अनन्तभोगपर्यवेकेशयानंरमयासह ध्यात्वानिमज्ज्यदे
 वेशान्निःपठेदद्यमर्षणं तथैवमन्त्ररत्नचजपेदधुनिज्यवे उध्यायाचम्यविधिवदेवर्षिपि
 तृतीयेन उतीर्य वस्त्रं निष्पीड्य पुनराचमनं चरेत् तत्रैवाध्यायाध्याये नदीतटावेवाध्यादौ पश्चा
 त्स्नानं समाचरेत् छत्वाद्यमर्षणं स्नानं पूर्वमधुसमाहितः आचम्य मन्त्ररत्नेन प्राणायामं समाचरे
 त् ॥ अभिमन्त्र्य जलं पश्चान्मन्त्ररत्नेन वेष्ट्यावः विरजो संस्मरेदधुनि व्यादेवमयी शुभां निमज्जा
 पूजयेत् पश्चान्मन्त्ररत्नं समाहितः उध्यायजलमादाय मन्त्रेणैवाभिमन्त्र्य च प्राशयित्वा द्विराचामे
 देवादीन् स्तर्पयेद्विजः उतीर्य पीडयेद्वस्त्रं पुनराचमनं चरेत् इति अत्र जलस्नाने विशेषमाचार्यः
 उद्धृतेति मृदालिप्य द्विषडष्टषडक्षरैः त्रिर्निमज्जाप्य सक्तेन प्रोक्षयित्वा पु
 नस्तथा मृदालिप्य निज्य त्रिर्निजं पेदद्यमर्षणं ॥ स्तुष्टारं सर्वलोकानां स्म
 त्वानारायणं परंश्यतः स्वासो निमज्जाप्य प्रवेनोत्थितस्तलः ॥ अत्रानसिंह
 सिंचयेत् पुरुषसक्तेन स्वदेहस्थं हरिं स्मरन् ॥ उद्धृतास्त्रिवाराहेणेति
 ऋचेन तुलसीमूलच्छादिमृत्तिकायां शरीरं लेपयित्वा त्रिवारं स्नात्वा अष्टवापट्वा अक्ष
 राणितेषु तैलचोक्ताः वासुदेवद्वादशाक्षरमन्त्रेण नारायणाष्टाक्षरमन्त्रेण विष्णुषडक्षरमन्त्रे
 ण यथाधिकारं त्रिवारं स्नात्वा चम्पापौहिष्ठेति तत्र च न शरीरं प्रोक्षयित्वा पुनः स्तथा उद्ध
 तेति मृदा शरीरमालिप्य पुनरपि त्रिवारं स्नात्वा धुनिमज्जेयं कृतं चेति त्रिरद्यमर्षणं सक्तं

निवारं जपेदित्यन्वयः जपकाले पीथं भावयेत् अष्टासं सर्वलोकांश्चासनिबंधनरूपे प्राणायामं हृत्वा
 ५ प्रणिमज्ज्यै वक्रतं चैत्यद्यमर्षणमस्तं सर्वलोकां सप्त लोकसमुद्रालोराद्यादिकालसूर्यचं
 द्रादीनां सज्जकं परं सर्वोत्तमं नारायणं उदकांतस्थं शेषं स्मरन् जलेन वामनासाया प्रणव
 मंत्रैः स्वषोडशोपचारपूजां च कुर्वन् जलानुप्रपादेन ओंकारोच्चारणपूर्वकमुत्थितः सन् पुरुष
 सत्तेन स्वदेहस्थं हरिं स्मरन् स्वशाखास्थितपुरुषसत्त्वं पटितानंदार्थं भूतं सर्वचेतनाचेतनलोकस
 ज्जकं स्वदेहस्थं नारायणं पंचकोशान्तर्गतशरीरस्थितं तुर्यं च शंखमुद्रया प्रोक्षयेदित्यर्थः यत्तद
 तिरिक्तं सर्ववाहानीत्यावासिधरीत्यावाकुर्यात् जलमध्ये पितृस्नानं गुरुस्नानं चेशवाद्यभीष्टदेव
 तामंत्रादिस्नानं यथाप्रमाणमद्यमर्षणं पूर्ववापश्चाद्वृत्त्या जलतर्पणादिकं हृत्वा तोरे शि
 खोदकंदत्याक्वंचित्कालं स्थित्वा शुष्कवस्त्रेण सप्तवाताहताद्रवस्त्रेण देहं मार्जयेत् नार्द्रेण
 नपणिना अत्र ग्रंथे यथाविधीत्यारंभे उक्तं तदेतदेतत्संक्षेपतः शुन्यमेति वक्ष्यमाणं तां च
 तंत्रसारे याचनाद्यननुष्ठाने कर्मप्रतिर्न जायते तावत्समस्तं कथितं मिति अस्य संक्षेपशास्त्र
 त्यात् नयिस्तरविरोधितां श्रदेयेतेष्वयं सुगमो मार्गः सफलश्चानुष्ठितामिति चोक्तत्वात् सुलभ
 आवश्यकमेवाचारोत्रोक्तो ननु शोचो देविस्तारः वारुणस्नानमृत्तिकास्नानतंदुलतिला मत्तु
 कंगोमयदूर्वापंचगव्यमस्मादेवाचारुक्तः किंच उपक्रमे सन्यस्यांसि चेतसानिराशीर्निर्मया
 मइति मध्ये नित्यं तदप्यं परस्मै संनिवेदयेत्तु समर्पयेत्तदिति उपसंक्षारव्यासवाक्यस
 मुद्धतिः सदाचारस्य विषय इति वक्ष्यमाणं तां च कर्मणां तज्जलाकीयस्मृत्युक्तानीतदुक्त

कर्मवलां सुखमानाम विरुधानां लज्जशाखिभिरपि वरणीयत्वं श्रीविष्णुप्रेषाया विष्णुप्रीत्यर्थं वृत्ति
 व्य इति संवत्स्य मध्ये पिमतिरस्मरणां प्रतिवृत्तं च हरिं स्मृत्वा ते अर्घ्यार्पणं कुर्यादिति कर्मणि
 करणे इति कर्तव्यतां च यस्याचाप इति तेषां कर्मस्मृतानुव्यादिशं काया यैति ज्ञेयं तदुक्तं
 यं नाम्ना तत्त्वशाखायां परोक्षमविरोधितुं विद्वद्भिः तदनुष्ठेयं अग्निहोत्रादिकर्मवदिति
 चोदनाद्यविशेषानुवेदः दृष्टो धिगंतव्यः सर्ववेदोक्तमार्गेणा कर्म कुर्वतु नित्यशः आनं
 दो हि फलं यस्माच्छास्त्रोद्देशशक्तितः सर्वकर्म दृष्टौ यस्मादशक्ताः सर्वजंतवः शाखाभेदा
 कर्मभेदव्यासं सस्मादचीकूपदित्यादिभाष्योक्तैः ध्याना च गुरुश्रूषानित्यनैमित्तिकाः
 क्रियाः तीर्थदानजपाद्याभ्यस्याध्यायो हरिकीर्तनं द्वादश्यादिब्रतं चैव तुलस्याद्वैतरथा
 चनं सर्वसक्यर्थमुद्दिष्टं निष्कलं तु तया चिनेति हरिचरो तीर्थस्नानजपाहोमपूर्वा सर्वे
 पिसर्वदा अंगानि हरिरोवाया भक्तिस्त्वेका विमुक्तय इति तात्पर्यं निर्णये मंत्रतस्तत्र त
 छिद्रदेशाकारार्हवस्तुतः सर्ववृत्तिनिष्ठिद्रं अनुसंकीर्तनं तव मंत्रमध्ये क्रियामध्ये विष्णोस्मरणपूर्वकं यत्किं
 चिद्विद्यते त्वं कर्मसफलं कुरु मंत्रतंत्रोपकरणपूर्तवन्निषुवेशवदेशोवाते च मन्त्रानां च वृत्ते कर्मनिर्म
 ले यस्य स्मरणमात्रेण जन्मसंसारबंधनात् विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रणविष्णवे मातृलपितृशोभा
 गुरुशार्चाय हातथा आदपुष्पसकः शुद्धो जायते यत्प्रसादतः पुरुषस्तमजं नित्यं ब्रजामिशरणं हरिं
 भक्त्येव तुष्टिमुष्मयेति विष्णुर्नान्येन वृत्तं चित् न कस्यात्वनं न्यथा शक्य अहमेवं विधोर्जुन ॥

यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपो यज्ञ क्रियादिषु न्यूनं संपूर्णं तायाति सद्व्योचं देतमच्युतं विधानं कर्म।
 णो ज्ञात्वा ततः सम्यक् समाचरेत् कुर्वन् कर्म फल त्यागी कुर्वन् चिच्छवर्पणं तथा ततो तः करण शुद्धिं
 स्यात्तद्वारा ज्ञानमाप्नुयात् अनुष्ठाता तपस्वी च सर्वधर्मपरोऽपि वा विना तदपणं सम्यक् फलं नाप्नोत्यसंशयः
 देहिनां याः प्रवर्तते प्रातरारभ्य तत्क्रियाः ता विष्णवर्पणं कुर्वन् कर्म पाशादिमुच्यते अध्याज नित्री धर्माणां अ
 ध्यामाता परागतिः अध्याहीनाः त्रियाः सर्वानपुलंति कृदाचनेति वायुपुराणे तपस्विनो इत्यादिमा
 गवतोऽप्येव सर्वणि स्वस्ववर्णां प्रोचितानि प्रत्येकं प्रतिक्षणं विष्णुमक्यादि पूर्वकाणि तत्प्रीति साध
 नत्वेन निष्कामत्वेन निरहंकारतया तत्प्रेरणा यत्सं कल्पयन्तानि हरवेव समर्प्याणि तानासुरार्थे
 द्वाविमा चित्वा दिवा क्वा न्युदाहृत्य सदाचारस्य विषये व्यासवाक्योऽहतिः लुतेति ज्ञेयं सर्वं समंज
 समिति प्रहमनुसरामि अनुनुताम्यस्य वस्तुमराक्यत्वात् स्नानानंतरं वर्तव्यमाह वासो वसित्वा
 वसित्वा वास आचम्य प्रोक्ष्या चम्य च मंत्रतः गायत्र्या चांजलिं दत्त्वा ध्यात्वा सूर्यगतं हरिं ६
 मंत्रतः परिच्यत्वा यत्समाचम्य सूर्यादिकान् तर्पयित्वा निपीज्याथ वासो विसृत्य चांजसा ७
 अर्कं मंडलं गच्छेत्तु ध्यात्वेव निपदीजयेत् सहस्रपरमां देवीं शतमध्यादशावरां ८ श्री ५
 वाससापंचकं च युक्तेन हस्तेन गुदादि कूमाद्याद्येत्यर्थः ततः आचम्य पूर्वपरिहितं वस्त्रं स्वस
 मापं संस्थाप्य मंत्रः सुची वोहव्येति प्रोक्ष्य पुनराचम्य धृतोर्ध्वं पुनश्चादिराचम्य प्राणानाय

म्यपुनर्मंत्रतः प्रोक्ष्य स्वशाखोक्तरीत्या पुनर्मीजनं दत्त्वा पुनर्मंत्रतः पापपुरुषविसर्जनमंत्रे
 ण पापपुरुषं बलिः प्रोक्ष्य विसृज्य पुनर्मंत्रतः आचम्य गायत्री जापो हिष्ठा ॐ हरि सादि हार
 शनिर्मंत्राचमनं दत्त्वा सूर्यगतं हरिं ध्यात्वा तमुद्दिश्य गायत्र्या मंत्रेण अत्युत्तम प्रकारेणोदकां जलं अ
 ध्यसृज्य दत्त्वा च समुद्रये पुनः स्मृत्युक्तरीत्या द्विवारं च दत्त्वा मंत्रतः गायत्री मंत्रेण तदर्थं भूतसंलग्नं वा
 हरिं ध्यात्वा मंत्रतः उत्तममस्तु अंतर्गतं मंत्रेण परिवृत्य आत्मानं प्रदक्षिणी दत्त्वा समाचम्य वैशाखदि
 मंत्रे सूर्यर्पणं दत्त्वा दक्षरादि मंत्रे सूर्यर्पणं दत्त्वा सम्पगाचमनं दूयं दत्त्वा थब्रह्मयज्ञादिवं ब्रह्मरिषे
 इति संवत्सराथ मंत्रतः चित्पदसीति मंत्रेणाप उपस्पृश्या च म्यहस्ताव वनिज्य त्रिराचामे द्विः प
 रिमज्ज्य सद्दुपस्पृश्य • शिरश्चक्षुषीनासिके त्रेहृदयमालयेति मंत्रेण मंत्रोक्तरीत्या त
 त्रस्थानेषु दत्त्वा प्रोक्ष्य स्वशाखोक्तरीत्या व्याहृतिपूर्वपष्ठार्धचराः ऋक् श्रुग् गायत्री जज्ञायथा
 चतुर्वेदादनुवाकान् षडंगवृत्तसंज्ञादिविशिष्टमंत्रांश्च जज्ञा ऋचो बृहदरे नमो ब्रह्मणेति
 परिधानीं ऋचं त्रिवारं जज्ञा देवत्रुषि पितृ नृद्वैपायनांश्च मनुष्यपितृश्च तर्पयित्वा एवेचास्म
 दिति मंत्र पूर्वपरितृतं स्वसमीपे निहितं वा सस्थले निषीड्याथ वासः विसृज्य जलमध्ये धृतं ज
 सा विसृज्या तपे प्रस्थाप्य पूर्वाग्रतया ध्येयः सदेति वक्ष्यमाणरीत्या गायत्र्यर्थं भूतं सूर्यमंडल
 स्थं विष्टं ध्यात्वेव त्रिपदी गायत्री सहस्रमावृत्तीः परमा मुख्या यस्याः सातथा शतमावृत्ती
 मंध्या यस्याः सातथा दश आवृत्तयो अवरायस्याः सातथोक्तं तां ऋचं जपेत् उपांशुपठेत्

तत्रोत्तरकर्तव्यमाह सूर्यदर्शनपर्यंतं तिष्ठेत् यथायोग्यं दशाकादिगायत्रीजपं कुर्वन्निति
 शेषः ततः सूर्यदर्शनानंतरं उपविशेत् वा तिष्ठेद्वा पूर्वोप्रातः कालीनां सनक्षत्रां सनक्षत्र
 दर्शनसहितं संध्यां संध्याशब्दाभ्यां गायत्रीवाग्यतो जपेत् उत्तरां सायंतनीं संध्यां उप
 विश्यैव सूर्याभिमुखः उपविश्यैव न स्थित्वा सदिवारं सूर्यसहितं संध्यां सदा उपकाले स
 दैव वाङ्मयमेव जपेदित्यन्वयः प्रोक्षान्म्य चमनं न इत्यादिनी सायंतनी संध्या मध्याह्नि
 की चोपविष्ट इति वेदितव्यं ननु च वाराहादौ आद्याद्यवाससीधौ ते पुनराचमनं चरेत् ॥
 आसूर्यदर्शनान्तिष्ठेत्ततः स्तूपविशेषतया पूर्वोप्रातः सनक्षत्रां मुचरां
 सदिवारं ५ उत्तरां मुपविश्यैव वाग्यतः सर्वदा जपेत् ६ ध्येयः सदा
 सवित्तमंडलमध्यवर्ती नारायणस्सरसिजा सनसन्निविष्टः कैयूर
 बान्मकरकुंडलवान्कीरीटीतारीहिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः १० ॥
 प्राणायामं त्रयं हृत्वा तिलकायुधधारणं करिष्ये इति संकल्प्य बामहस्ते जलं स्थिपेत् श्याना
 पृथिवीति मंत्रेण गायत्र्या च समाहितः अथ मूलेन मंत्रेण मर्दितांतां मर्दं पुनः गायत्रीमूलमं
 त्राभ्यां दशहस्तस्त्रिरेव च ललाटे मध्योदरहृदलेषु सप्तार्चयोर्भुजमूले च दक्षे तक्षामेष्ट
 मूले च मूर्ध्नि सुके न्यसेत् शिवादीनि नामानि संकर्षणादीन्यथ हृदयापक्षे नामानि विष्णो

ब्रह्मणे हृदये वं नारायणा युधादिमुद्रां संप्रार्थयेद्बुधः सुदर्शनमहाज्वालकोटिसूर्यसम
 प्रभः आज्ञानां धस्य मे नित्यं विष्णोर्मां प्रदर्शय १ पांचजन्यनिजध्यानध्वस्तपानकसंचय
 पाहि मां पापिनं घोरं संसारार्णवयातितं २ संसारभयपीतानां योगीनामभयप्रदं पद्महस्तस्थितं वि
 ष्णोः पाहि मां सर्वतो भयात् ३ दैत्यश्रोणितदिग्धांगे बौमोदविगदेहरेः भिंधि भिंधितमोतस्थं तान
 मामिपुनः पुनः ४ नाममुद्रेन मस्तन्यंतदं कितननुहरेः प्रसादाद्विष्णुलोके च चिरं स्थास्यामि
 निर्धूलः ५ इत्यायुधानि संप्रार्थय गृहीत्वा मुद्रिकास्तनः एवं कपोले हृदये त्रीणि मध्ये दरे तथा
 हृदयं च पार्श्वे हृदयं त्रीणि दक्षिणस्तनमंडले चक्रहृदयं दक्षिणे तु बाहोस्तिलकमर्धनि ७ बाहौ तु
 तिलका धस्तादक्षिणे शंखमेकं कूर्णमले तथा वामे शंखमेकं तु विन्यसेत् ८ ललाटे तु ग
 दाधार्या वामपार्श्वे तथास्तने एकैकं धारयेत् सप्तमध्ये पार्श्वे तथास्तने ९ एकैकं दक्षिणे
 बाहोचक्रं प्रहृदयं न्यसेत् नमः सर्वेषु सर्वास्तनयोश्च कपोलयोः १० प्रक्षाल्या युधनौ ये
 न शिरो मलेन मार्जयेत् नमो रुद्रेभ्य इत्युक्ता स्थापयेन्मानिता सदेति उपासीत ततः संध्यां प्राज्मुखो
 दउमुखोऽपि वा अंतर्जानु कुरो भूत्वा प्रायोणो मान्सादाचरेत् ११ सोपवीतो बधशिखः हरो न्यस्तम
 नापठेत् स व्यहंती स प्रणावांगयित्रीं सिरसा सह संपीडयना सामं पुष्पनामिका न्या न वेतरेः
 १५ प्राणायामत्रयं कार्यं संध्या होपजपादिषु व्याहृतीनां च सर्वासां क्रुषिश्चैव प्रजापतिः छंद

स्तुदेवी गायत्री परमात्मा च देवता एवं ज्ञात्वा विधानेन देश कालानुदीर्य च अपोहिष्ठेति
 मंत्रेण मार्जयेच्च समाहिताः सूर्यश्चैवेति मंत्रेण मंत्रयित्वापि वेदपः मंत्ररत्ने प्राश्यायः पश्चा
 दाचमनं चरेत् आपोहिष्ठेति मंत्रेण पुनः समार्जनं चरेत् उत्थाया वै प्रतिप्रेक्ष्य गायत्र्या चोज
 त्ति द्विजः आदित्यं मंडलं तस्थं ध्यात्वा देवं सनातनं सावित्री मंत्ररत्नं च जपो दष्टोत्तरं श
 तं उदुत्य मिति मंत्रेण उपस्थानं समाचरेत् सर्पय मंत्ररत्नेन शक्या देवं जनार्दनं तदी
 यं तर्पयेत् स आनित्य मुक्तांस्तथोत्तरान् अनुरागं नभावेन देवादीनपि तर्पयेत्॥ निष्पीड्य स्ना
 नं च स्नानं पुनराचमनं चरेत् इति वाशिष्ठे वाराहे तु ब्राह्मणिक्रमणे स्वल्पे त्रिसंध्या
 स्वपि कृत्वा चित् चतुर्थांश्च प्रकुर्वीत शिरो व्याहृतिसंयुतं प्राणायामं त्रयं प्रातर्द्वि
 गुणं संगमे स्मृतं मध्याह्ने त्रिगुणं प्रोक्तं पराफेतुषु षड्गुणं सायान्ते द्वादशगुणं स
 र्वहृत्योत्तमो व्रजेत् ब्रह्मयज्ञं प्रकुर्वीत प्रत्यहं तिलतर्पणं पितृनुद्दिश्य पित्रादीन्
 निषिद्धदेवसंविना भानुवारे भौमवारे नंदाष्टगुणं मघासूच त्रयोदश्यां च सप्तम्यां भरणी
 हस्तिकासूच अयनद्वितये चैव चतुष्वपि युगादिषु गृहे मृताहे जन्मक्षे संध्ययोश्च तथा
 निशि पिंडदानं मृदास्नानं न कुर्यात्तिलतर्पणं निषिद्धदेवसेवारे नक्षत्रे च तथा तिथौ
 यस्मिन्ने तर्पणं कुर्यात्तज्जलं रुधिरं भवेत् तीर्थेति धि विशेषे च प्रतयार्थे तथैव च॥

त्रेतपक्षे व्यतीपाते संक्रांतौ वैधत्तावपि निषिद्धेऽपि दिने कुर्यान्नित्युक्तं तु तर्पणं अमृतं
 तु भवेत्प्रातर्मध्याहे शीरवद्भवेत् अपराह्णे भवेत्तथैसायाने रुधिरं भवेत् आधागतर्पणे
 ह्येतन्मध्याहे नित्यतर्पणं सांकोचे तीर्थक्षेत्रे वा प्रातरध्याचरेन्न तत् दिवोदितानि कर्मणि प्रमा
 दादल्लभानि चेत् शर्वर्याः प्रथमे यामे दिवा वत्कर्म कारयेत् ॥ ब्रह्मयज्ञं च सौरं च न कुर्यात्ति
 लुतर्पणं तिष्ठन्नपिशयानो वा ब्रह्मयज्ञं समाचरेत् तस्य तु दूयनध्यायो देशे वा न्यायदा
 सुचि अशक्तोऽपि प्रकुर्वीत ब्रह्मयज्ञं च नित्यतः इमं तु वैश्वदेवास्त्याक्क उर्ध्वं वापि समा
 चरेत् निष्पीड्य तियो मूठः स्नानवस्त्रमलपितं निराशाः पितरस्तस्य शक्तौ ष्यागच्छं
 तिनान्यथेति वाराहे तृतीयाध्याये कर्मक्रमः उपःकाले समुत्तिष्ठेत् सर्वदा वैष्णवो नरः ॥
 प्रक्ष्याल्य पाणिपादौ च तत आचम्य भक्तितः स्रुत्या सीनः स्मरेन्मूर्तिं मदीया मिष्टदेवतां
 घटिमात्रं ततो ध्यात्वा कुर्यान्नीराजनं मम नमस्कृत्या तलोगच्छेन्नलोत्सर्गो भवेत्त
 रः सजेन्मन्त्रपुरीषे च दंतधावनमाचरेत् आचम्य च तलोगच्छेत्तीर्थस्नानाय तत्र
 च स्नानाख्यौक्तविधानेन स्नानं संध्याचतर्पणं विधायागत्य जुहुयादग्निहोत्रादुत्तिष्ठि
 जः जपस्वाध्याय होमार्चामहायज्ञांश्च पंच च विधाय विधिं च स्यात्तुं जीतविधिना
 ततः सायं संध्यामुपास्याथ पुजयित्वा पुनर्हरिं यामादूर्ध्वं शयीथौ तो पुनरुत्थाय चोषसि ॥

एवं दिने दिने कुर्याद्विष्णुलोके महीयते सत्यमेव संध्या काले तु गायत्र्या स्त्रिगुणामलमंत्रक
 इति यावद्देवान् नृषींश्चैव पितृंश्चापि न तर्पयेत् तावन्नपीडयेद्दुस्त्रेन स्नातो भवेन्नरः ३
 योगेश्वरः यस्तु स्तुतिर्जपः प्रोक्ते ब्रह्मयज्ञः स उच्यते स चार्वाक तर्पणात्कार्यः ४ आह
 प्रातराहुतेः वैश्वदेवा वसाने च नान्यत्र स्थनिमित्तत इति छंदोगपरिशिष्टे उक्तमातारवो
 पेता मध्यमालुप्ततारवा अथ मासूर्य सहिता प्रातः संध्या त्रिधामता महती दुदयाद
 वाक्कूटिमुहूर्त्तमतः परां संध्याकालः स्मृतः पूर्वं विपरीतं तु पश्चिमे नित्यं तु तर्पणं क
 त्यायोगाय त्रीजपे द्विजः यथा तस्य भवेज्जाप्यं पितृहासे पिजायते पंचपंचउषः कालः सप्तपंचारु
 णोदयः अष्टपंच भवेत्प्रातः शेषः सूर्योदयस्मृतः इत्येतत्साधनद्वन्द्वं विषय इति वाराहे उक्तं
 अरुणोदयतः पूर्वघटिकायावच्छिष्यते सैव सूर्योदयो नाम मुनिभिः परिकीर्तितः १ तत्पूर्वघटिका
 यातु प्रातः काल इति रितः माध्याह्निकं तदा कुर्याद्योमं सूर्योदये तथा वैश्वदेवं ततः छत्राब्रं
 यज्ञं च तर्पणं अग्नौ शानं विधायैव प्रदीक्षेद्भविदर्शनं अरुणोदयतः पूर्वं छलस्नानं तथा भवेत्
 ततः पर्युषितं तस्यात्साधनद्वन्द्वं विनेति देवादि तर्पणात्पूर्वं संध्यां गत्वेन योजयेत् ॥ गाय
 त्र्या अंन्यमंत्रांश्च तत्सर्वं निष्कलं सवेत् इति विष्णु तीर्थीये श्रुचिः संध्यामुपासीत कुर्याद्देवा
 दि तर्पणं लिखं तु दय पयं नं गायत्र्या च जपं चरेत् न सरां पिबेन्न पलांडुं मक्षयेन्न मृशं वदेत्

विस्मरेदात्मनोसोमं विबेत् हुतशेषेणाचर्तयेदित्यादिवाक्यबाहुल्यादन्यथानुपपत्त्यापक्षद्वयप्र
 तीयते अर्घ्यप्रदानं संध्यावंदनं जपप्रधानं वेति तत्राद्यपक्षे अर्घ्याति संध्यावंदनं हृत्या ती
 र्थेन ब्रह्मयज्ञतर्पणं हृत्या जपसूर्योपस्थानादि हृत्या गृहमागत्योपासनं हृत्या प्रातर्देवपूजां हृत्या
 विहितं हृत्या धनाद्वार्जने कुर्यात् जपप्राधान्यपक्षे अर्घ्यजपसूर्योपस्थानं हृत्या तीर्थेन ब्रह्मय
 ज्ञदेव ऋषिपितृतर्पणं हृत्या गृहमागत्योपासनादिकुर्यात् अर्घ्यपक्षो नान्यथाः कंठलउकः
 द्वितीयस्तूपक्षो मंत्रत्रयः परिहृयेति अथ शब्देनोक्तः अन्यथा परिहृयेति अत्रैव कर्मक्रमस्या
 त्त्यात्स्यर्थः स्यात् प्रातस्नानाशक्तस्तु मंत्रस्नानेन संध्यां हृत्या माध्याह्ने बहिस्नानं चेत्तत्रा
 पि पक्षद्वयेन अर्घ्याति वा जपानं वा संध्यावंदनं हृत्या तीर्थेन ब्रह्मयज्ञतर्पणं हृत्या वा सो निष्पी
 ड्य गृहमागत्य देवतार्चनां कुर्यात् अशक्तः प्रातर्वा माध्याह्ने वा गृहे एवो ह्योदके न स्नात्वा यथा
 रुचि संध्यावंदनं ते साकृन्नाम निर्मात्मनो विस्मर्तुं न तीर्थेन ब्रह्मयज्ञतर्पणादि पं कुर्यात् यद्वा दे
 वं संपूज्य तीर्थेन वैश्वदेवां ते ब्रह्मयज्ञतर्पणं कुर्यात् स्मृत्यंतरेषु कालस्य विधानादि संक्षेपवि
 स्तरस्तु ग्रंथांतरे द्रष्टव्यः प्रहृतमनुसरामि ३०॥ गायत्र्या संध्या गायत्र्या त्रिगुणं यथा स्या
 तथानारायणाष्टाक्षरं उदयद्रास्वदिति प्रकारेण विहृत्य ध्यायेन्नैव उपांशुपठेदित्यर्थः
 उत्तरत्रैव तिकर्तव्यतां सूचयन्निति कर्मक्रममाह जपादि सूर्योपस्थानं हृत्या हरिपार्षदां

नुह रिमत्ति, त्वेन तद्रक्त्या दिगुणोपेतान् दिग्देवैर्वा च्या इद्रं तद्रोये च नित्र, तितद्रोये च प्रती च्या
 वरुणं तद्रोये वायुं तद्रोये च उदी च्या सोमं तद्रोये च उर्ध्वायां वीरकामो तद्रोये च ब्रह्म वायु तद्रा
 भार्ये च उर्ध्वायां शेषमित्रो तद्रोये चाकाम शेषौ च द्राये च षट्प्रश्न भाष्यरीत्या अवांतरस्यां
 अग्निं विनायकादान् यद्वा स्मृत्यंतरोक्तान् न्याचाप्रणम्य सं ध्यांते स्वगोत्रोच्चारणपूर्वकं
 स्वनामोक्तास्वात्मगतं तं हरिं शिशुमारं वा स्मृत्या स्वपादौ भूमिं वा स्पृश्या नत्या हरिपार्षदा
 न्गुरुं च विप्रांश्च पितृमात्रादींश्च प्रणम्य सर्वत्र सर्वेति मंत्रं विष्णुं ध्यायेन्नेव हरि मर्चयेत्
 गायत्र्या त्रिगुणं विष्णुं ध्यायन्नष्टाक्षरं जपेत् प्रणम्य देवा विप्रांश्च गुरुं च
 हरिपार्षदान् ३३ एवं सर्वेति मंत्रं विष्णुं ध्यायन्नेवार्चयेत् हरिं ध्या न प्रवच
 नाभ्यां च यथा योग्यमुपासनं १२ श्री॥ मनोवाक्कायकर्मभिः प्रातः काले पूजां कुर्यात्स्य
 र्थः एवं पूर्वोक्तरीत्या सर्वत्र विष्णुं ध्यायन् यद्वा पातालमेतस्य द्वाया दिक्त्रयांश्च व्याप्त विराण्मतिं
 ध्यायन् वेचित्स्वदेहांतरहृदयावकाशे इत्थं कुर्यात्तरीत्या स्वामीष्टदेवतां प्रणम्य ध्यानं कृत्वा वेदशा
 स्त्रादयैरध्ययनादिरूपप्रवचनं कृत्वा यथा योग्यं स्वाधिकारस्वशास्त्रेण शिरोधार्येण श्रीहरिशेवां
 कुर्यादित्यर्थः यद्वा तत्र सारोक्तरीत्या ध्यानप्रवचनं नाभ्यां च कुर्यान्नित्यमुपासनं अप
 रोक्षदृशैरेव यस्मान्नोक्षो न चान्यथा अपरोक्षदृशि श्रैव प्रवणान्मननादनु सम्यग्भि

श्रिततलस्य निदिध्यासनया भवेत् ॥ निदिध्यासा च संप्रोक्ता विष्णुशास्त्रावमर्शनिं ॥ एवं ध्या-
 नं हरेरन्यत्र अत्रार्थं श्रोतुं शो निश्चितं ॥ शयनमभ्यनियममभ्यासप्राणायाम इतीरितः ॥ अहिंसा सत्यम-
 स्तेयं ब्रह्मचर्यापरिग्रहो ॥ यथा शौचं तपः स्तुतिः स्वाध्यायो हरिपूजनं नियमा वीरपद्मं च स्वस्तिका-
 ह्यानि चासनं ॥ परे च वृः परवृक्षे वलुं मवृक्षे त्रिधा स्मृतः प्राणायामश्च विष्टो यत्सरणं ध्यानमेव
 च ६ प्राणायामस्मृतिं विष्टोर्विनु नियम उच्यते आधीतिः स्मृतियुक्ता हि निदिध्यासनमेव हि ॥
 अथ शौचं प्राणायामो निष्परिग्रहपूरुषः तप आध्यात्ममास्तेव उत्तरोत्तरलोधिकाः ६ सर्वतः स्मरणा-
 द्यास्तुमुप्र साधने अज्ञस्यश्च वणं श्रेष्ठमयुक्तं मननं तथा ९ ध्यानं निश्चिततलस्य तस्माच्छा-
 स्त्रावमर्शनिं वरं शास्त्रावमर्शनिं ॥ १० ॥ वरं शातगुणं तस्माद्व्याख्येयं वृक्षे तालोत्तरा अप-
 रोक्षदृशाप्येषा कर्तव्या विष्टुमुष्टिदा ॥ ११ ॥ शौचासने लंगमानं न पृथग्धर्मकारणं प्राणायामा-
 दयस्तुष्टिपर्यं तादृशगुणाधिकाः ॥ १२ ॥ स्वाध्यायस्तुष्टौ द्विगुणस्तलो नंतगुणो हरेः पूजान द्विगुणाध्या-
 नमिति धर्मक्रमः स्मृतः ॥ १३ ॥ उर्वारधपदोरुर्ध्वं विभागेनेति च त्रिधा असने त्रमुष्टिं मंत्रस्म-
 रणापूर्वकं द्विगुणोत्तरं रेचकादिषोडशादि क्रमेण तु ॥ १४ ॥ मंत्रोनादः स्ववर्णस्य कालो मंत्रेति
 शब्दोत्तं क्रमेणैवाभ्यसेनं तालयिमेकाग्रधीपुनः ॥ १५ ॥ रेचयित्वा दक्षिणतः परयित्वा च वा-
 मतः कुंभकश्च सुषुम्नायां विष्टुं वायुं च संस्मरेत् ॥ १६ ॥ मलाधारं समारभ्य त्यागमूर्धनि मज्जुस्ति-
 ला मध्ये सुषुम्ना हि सेया वज्रिका शनिवेद्युता ॥ ब्रह्मनाड्युया प्रेक्षा सेवपंचविधेदिनी

पञ्चवामाग्रदक्षांतर्ज्जेदास्तेषु क्रमेण तु हरिर्नीलसीतपिंगलो हितश्चात्र केशवः १८ प्रदक्ष्मा
 दिस्वरूपे पाध्येयः सिद्धिमभीप्सता मलेचनाभौ हृदये दमोनि भ्रममध्यमधद्विषडंतकेषु चतु
 षड्वट्टिचतुर्भिर्द्विषद्वदलेषु पद्मेषु सिताउणाषु १९ पंचात्मवोसौ भगवान्सदैव ध्ययेद्दंतान्यरु
 णानितानि त्रिवोणवहोच षड्भवायो द्विस्तावस्त्ररविकुतशशि त्रिवहो २० वृत्ताविधावपि
 चिंत्यमिदं दशाधंरूपं शितं तदखिलं हृदयात्परस्था इषाच पिंगलाचैव वज्रकाधारणी तथा
 स्रुषुम्नाय चतुर्दिसु वज्रिकाद्यासु तत्र च चतुर्मूर्तिसंभगवान् हृदये सव्यवस्थितः २१ इ
 सप्ततिसहस्रानाञ्चो न्यास्तप्रधानतः बह्वीसहस्रस्मृतीनामृचांवाच्यो हि केशवः २२ खं
 उस्मृतिधरिणा स्यादस्यादखंडा ध्यानमुच्यते अप्रयत्ना समाधिश्च दर्शनाच्चिरकालतः
 अथवासनतं शास्त्रविमर्शेन भविष्यति परमस्तेह संयुक्तं यथा र्थज्ञानतो भवेत् २३ सा
 भक्तिरिति विज्ञेया साधनं भोगमोक्षयोः मुख्यमेषैव नान्यास्यात्सर्वाना र्थतया विना २४
 सच्चिदानंदभास्मेति मानुषैस्तु सूरैश्चरैः यथाक्रमं बहुगुणैर्ब्रह्मणा स्वरितैर्गुणैरिति
 ध्यानं मंत्रोपनिषद्वचनं मन्यस्यात्मनोपि वा सर्वकर्मसुकर्तव्यौ सर्वकर्मसुवो
 तथा सत्यं तपसि वाचीर्णं सर्वकर्मद्वलं भवेत् स्वाध्यायैश्च वचनेत्यंतर्भावो विनिश्चितः २५
 ऋतं यथा र्थविज्ञानं सत्यं तत्पूर्विकाह्वतिः ध्यानसत्ये पूज्यपूज्या तप इत्या भिधीयते २६
 स्वाध्यायो वेदादिपाठः प्रवचनं व्याख्यानं जपेनैव तु संसिध्येत् ब्राह्मणो नात्र शयः
 स

कुर्यादन्यत्र वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते सम्यक्ज्ञानेन यो विष्णुं व्याख्यात जपेन वा न तस्य
 विचिदल्लतं वृत्तं व्यमुच्यते च सः इत्यादि तेन नृपि साधये १२॥ धर्मेण याजन सत्प्रतिग्रहादि धर्मेण शि
 श्नाक धर्मेण ज्योत्सासाधनानि साधयित्वा द्विधानतः ॥ ध्यात्वा सं पूजयेद्दिक्षु वेदतंत्रोक्तमार्गतः १३
 लोचया वदार्थादिवर्णाश्रमादिविहितवृत्त्या इज्यसाधनादीनि पंचमहायज्ञदेव पूजासाधनभूता
 निद्रव्यधान्यपुत्रपुष्पाणि शाकादीनि संपादय माध्याह्नकाले विधानतः शौचाचमनं कृत्वा संक
 ल्प्य अक्षौभ्यामित्यादि मंत्रपूर्वकं मंत्रस्नानं वाराहे उक्तरीत्यावरुणं स्नानं कृत्वा अशक्ति
 पक्षे उष्णे देवेन वा वेदेन लमार्गेण पुरुषसक्तगतं क्रुग्मिः षोडशोपचारैः पूजयेत् पूज्यश्च
 भगवानिति तंत्रसारोक्तमार्गेण शाळग्रामादिषु स्वयं च क्लृप्तनाचात्यभक्तिपूर्वकं पाद्या
 दिषोडशोपचारैः पूजयेदित्यर्थः तदुक्तं गीतादौ स्वे स्वे कर्मण्यपि रतः संसिद्धिं लभते नरः
 स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विदति तच्छुणु यतः प्रवृत्तिभूतानामेन सर्वमिदं ततं स्वकर्म
 णा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विदति मानवः यस्तार्थात्कर्मणो न्यत्र लोको यं कर्म बंधनः तदर्थं क
 र्म कौतेय मुक्तसंगः समाचर यज्ञशिष्टाशिनः संतो मुच्यंते सर्वकिल्बिषैः संजंते तेत्यं
 पापा ये पचं स्यात्सकारणान् ॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत यज्ञो यज्ञपतिरित्यादि वाक्याह्वयो
 विष्णुः तत्पूजात्मककर्मणो न्यत्कर्म बंधकमित्यर्थः विद्धारथं वृत्तिरिष्यामि आहारा
 मिदं दामि च नात्यार्थमिति वै कापि वदन् कर्म करोति यः अतिस्मृतिहारे राज्ञे तस्या

32

हविष्यपचधाहृत्वा पूर्वभागात्पडाहुतिः हविष्यतद्वितीयाच्चजुहुयादुह्यशस्मनि द्वौ
भागशेषौसमज्यधर्मादीनांबलिं हरेत् अग्निरानंदेवयज्ञं भूतयज्ञंतथैवच भागात्
तीयत्पितरंहव्यदानंचतुर्थयात् पंचमान्मानुषोयज्ञोवैश्वदेवेत्ययंविधिः एवंचुविधि
नाग्रायंविष्णुस्मरणपूर्वकं तत्रागतेन्योनंदीयीतस्वस्यशक्त्यनुसारतः अनुधृतंबलिं
दृष्ट्वाप्राणायमत्रयंचरेत् स्वमुधरतस्तत्राजापत्यंसमाचरेत् गवां ग्रासंचक्रुवर्तं
नित्यमेव न संयः ॥ ग्रस्थो वैश्वदेवार्थं कर्मप्रातरतेदिवा ॥ अन्नस्य चात्मनश्चैव संस्कारा
रार्थमिहेष्यते ॥ अस्तात्वाशीमलेभुङ्क्ते अजपीप्रयशोपितं अहुत्योचक्रिमीभुङ्क्ते अ
नाविध्यभोजनः ॥ अचणं वूर्तनं ध्यानं हरेरद्भुतकर्मणः ॥ जन्मकर्मगुणाचारस्तदर्थे
खिलचेष्टितं ॥ श्लोक इष्टं दत्तं दुर्लभं जप्तं पूज्यं आत्मनः प्रियं दारासूतान्प्रिया न्याणा
न्यरस्मै संनिवेदयेत् १५ ॥ इति एकादशस्कंधे तदतत्पुत्रात्प्रेयो मित्रात्प्रेयः
सर्वस्मादांतरं यदयमात्मा प्राणदेहमनः आत्मदेहापत्यधनादयः यत्संपवृत्ति
प्रिया आसन्नूलतः क्वान्वपरिप्रियः हे हरे सर्वोत्तमत्वदीयामेकां भक्तिं नममयिष्ये
दिति ज्ञानं निवेदनं आसनाद्यनुयागतं अर्चनं यन्मया कृतं भोगहीनं क्रिया

हीनं मंत्रहीनमपत्तिं तत्सर्वं क्षम्यतां देवादीनामात्मनिसाकुरु नित्यं चिंकरभावेन स्यात्मानं
 विनिवेदयेत् इति पंचरात्रागमे श्लोकः सुक्तशेषं भगवतो भक्त्या तिथिपुरःसरः ३५ भुंजीत तद्वद्वि
 श्वोस्मरंस्तद्गतमानसः ॥ मृत्या अन्नादिना पोष्याः अतिथिः पुरःसरोमुख्यो येषां ते तथा ते पोष्या
 यस्य स तथा अतिथिं श्राव्यमाणमातृपितृादिबहुभिः पोष्यैः सहितः स्वयं तद्वद्विष्टुं स्मरन् संवत्स
 रप्रत्युत्तररूपेण हृदि स्थितो भुंक्त इति तद्गतमानसः भोजनसमाप्तिपर्यंतं मुपाध्याय न हरेत् सुक्तशे
 षमेव भुंजीत नान्यदित्यर्थः तदुक्तं परलोके प्रकृता विंचिद्दीयते यथनादिकं तद्विप्रस्य प्रदत्तव्यं म
 क्षयं फलमिच्छतां १ पोष्यवर्गसमोपेतो भुंजीत सह बंधुभिः कवले कवले कुर्वेन्नो बिंदस्यानुवीत
 नं २ नित्योपचासी विज्ञेयो भुंजानोपि द्विजोत्तमः जंबादिपत्रावल्यां परिवेष परिवेष्टितमन्नादिकं प्राप्नु
 सत्त्वादिना पीठादावुपविश्य गायत्र्या प्रोक्ष्य परिषिच्य चित्राहुतीर्दत्त्वा संवत्सरांश्च प्रदुम्य च प्राण
 वस्त्रबुध्यानुभोजनो भयतः पिबति नित्यादिकं स्मृत्वा अमृतोपस्तरणमसीत्यपः पीत्वा प्राणाहु
 तीरनिरुद्धादिकं स्मृत्वा कुर्यादिति श्लोकः आचम्य मूलमंत्रेण क्रोचं स्वमस्मि मंत्रयेत् १६ वेद
 शास्त्रविनोदेन प्रीणयन् पुरुषोत्तमं अहः शेषं नयेत् सध्या मुपासीताथ पूर्ववत् ३० ॥ सुत्वा पा
 र्ण्यादिप्रक्षाल्याचम्य स्वक्रोचं दुदरं मूलमंत्रेण यथाशक्ति अस्मि मंत्रयेत् ततः वेदशास्त्रा
 णां विनोदेन अध्ययनाध्यापनादियथाश्रयं विचारेण पुरुषोत्तमं प्रीणयन् प्रसादयन् अहः

शेषं उर्वरितदिवसभागं नयेत् क्रमेण क्षणमप्यायुष्यं च ध्यानं कुर्यादिति यावत् । अनंतरं
 सूर्योत्पत्तिमये संध्यामुपासीत कथं पूर्ववत् प्रातः संध्यावदनवत्सर्वं कुर्यात् च शार्वोत्तरी
 त्येत्यर्थः श्लोकं यामात्परतएवायस्येपध्यायत्तनार्दनं ३८ अंतराले ततो बुद्ध्या स्मरेत्तब
 दुशो हरिं ॥ अथ सायमौपासनानंतरं वेदादिव्याख्यानादिना दुष्टजनसंहारकः शिष्टजनपरि
 पालनात्मकं हरिं स्मरन्नेव यामात्परतएवायस्येपत्तनपूर्वमित्यन्वयः अंतराले स्वापमध्यकाले
 बुद्ध्या प्रयत्नेन प्रबोधं संपादय बहुशः बहुवारं हरिं सकृच्छायस्परिहारे इष्टप्रदं सख्यादि
 क्रीडाकरं संसारादुद्धारकं गुणसंकीर्तनपूर्वकं चिंतयेदित्यर्थः स्वकर्माहिं कर्महरये
 समर्पयेदित्याशयेन तदर्थं कं भागवतश्लोकं पठति श्लोकं वा येन वाचा मनसेन्द्रियै
 वा बुद्ध्यात्मना वा नुसृत स्वभावाद्यं करोमि यस्य सकृदं परस्मै नारायणायेति समर्पये
 तत् ३९ इति प्रातराभ्यरात्रियामपर्यं यत्कर्म नायविहितं करोति सा लग्नमादिकं वाच
 हृतं स्तोत्रादिकं मनसा हृतं ध्यानादिकं इन्द्रियैर्दृश्यादिः हृतं श्रवणादर्शनादिकं
 मंदश्रावं बुद्ध्या कायादिविवेकज्ञानेन हृतं स्वभावं स्वतंत्रपदार्थभूतं आहरिमनु
 सृतः सन् आत्मना जीविस्वभावादिना यद्वत्कृतं तत्सकृदं परस्मै सर्वोत्तमाय
 नारायणाय समर्पयेत् इदं सर्वं तत्प्रेरणाया तत्प्रीत्यर्थं च इति ब्रूयादित्यर्थः ॥

कर्मणा निरपेक्षेण विष्णुप्रीतिद्वारेण च सम्पक्कृतानं भवे पुं सिद्धे तात्पर्यपूर्वकं ॥ निर्देशा
 द्वागवत्येव तस्मात्सुर्देवतायतः तदंगत्वेन निर्देशात्स्वेषु ते प्रतिमादिषु २ तेषु तत्तेषु देवे
 नैविष्टोचोत्पद्यते परं ज्ञानं तेनैव सम्पत्कुमुच्यते कर्मपीडनात् ३ इति गीता तात्पर्यं ॥
 श्रीहरेः सर्वोत्तमत्वं स्वतंत्रं तदन्यस्य सर्वस्य तदधीनत्वात्तद्वक्त्यादि पूर्वकं तत्प्रीत्य
 र्थं स्वविहितं कर्मकार्यं नान्यदिति यदत्र ग्रंथाभिमतं तत्रार्थे गीतादिवाक्यानि संलितानि
 निपठन्ति ॥ श्लोक द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च क्षरः सर्वाणि भूतानि कुरु
 टस्थो क्षर उच्यते ॥ इमौ प्राणप्रसिद्धौ पुरुषौ चेतनौ लोके ईशितव्या वंगेषु शास्त्रेण
 अवलोक्य च ने सति द्वावेवा लोका आक्षरश्च अक्षरश्चेति सर्वाणि भूतानि चेतनं ब्रह्म
 दयः सर्वे क्षरा उच्यन्ते शरीरनाशान्तुः कुटस्थश्च शरीरमात्रा निर्विकारश्चेतनो महा
 लक्ष्मीरक्षर उच्यते यदर्थं पुरुषद्वयमुक्तं तदाह ॥ श्लोक उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मे
 त्युदाहृतः योऽलोक्यत्रयमाविश्य विमर्त्य व्यय ईश्वरः २९ य उत्तमः पुरुषः सूक्ष्मो यो
 स्ति स लुप्तोऽभिन्नः न लुप्तयो मध्ये एकः स एव परमात्मेत्युदाहृतः परमात्मा व्यवस्थि
 तः परमात्मा परमात्मा चेत्यादिषु प्रमित इत्यर्थः तस्योत्तमत्वे युक्तिमप्याह योऽलोक्यत्र

यमाविश्यधारणपोषणादिकं करोतीति सर्वाधारकत्वात् सर्वस्मादुत्तम इत्यर्थः ॥
 अव्ययत्वात्तत्रप्रविष्टस्यापितन्मात्रेणाशोनास्त्रीसोह अव्यय इति तत्कथमिति तदे
 धर्मादित्याह ईश्वर इति सकृदुत्तम आह श्लोक यस्मात्सरमतीतोहमक्षरादपि चो
 त्तमः अतोऽस्मिन्लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः २२ अहं ह्यहो यस्मादुत्तोक्षरं ब्रह्मादि
 चेतनवर्गपर्यंतं चातीतः अतिश्रुतः अक्षरादपि लक्ष्मीचेतनादप्युत्तमः अतोहे
 तोः लोके शास्त्रे वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः पुरुषोत्तम इति प्रसिद्धो भवदित्यर्थः खोक्तं
 स्य सत्यत्वे तद्येतुः फलमाह श्लोक यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमं स स
 र्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत २३ इदमौपचारिकमिथ्याज्ञानहीनः असं
 मूढः नरं मां ह्यहं एव रमा ब्रह्माधारकत्वात्कृत् प्रकरणे पुरुषोत्तमं जानाति स नरश्च
 सर्वचित् सर्वज्ञः सर्वशास्त्रसुर्यार्थज्ञानवान् स एव सर्वभावेन सर्वप्रकरणे उप
 रक्तादावपि यद्वा सर्वकालेन पूर्णत्वेन सर्वसत्तादेस्तदधीनतया सर्वशब्दवाच्योय
 मित्यादि प्रकारेण मां भजति सर्वविदिसुक्तं प्रमेयगोप्यमित्याह इतीदमित्युक्तं प्रमे
 यमुत्तमं अतीव गोप्यं शास्त्रं शिक्षिणो यमयातवोक्तं भारतं गोप्यत्वात्कृतमाह ॥

भूत्याचितानि सर्वाणि कर्माणि सन्यस्य समर्प्य कर्तव्यमित्युक्तं तदिदं मम मंत
 व्यं ये मानवाः अधावंतः आस्तिक्ययुक्ताः अनस्यंतः असत्यादिदोषरहिताः सं
 तः अनुतिष्ठन्ति तदुक्तप्रकारेण मत्संमतं कर्म सदा कुर्वन्तीत्यर्थः तेषां कर्मणि चूरणैः
 ज्ञानद्वारा संसारात्मुच्यन्ते किमु ज्ञानिन इत्येवार्थः अचूरणे प्रत्यवायमाह ये तु अ
 सत्यादिदोषवंतः संतः ये तु पूर्वोक्तं मतं तदतिप्रेतं कर्म नानुतिष्ठन्ति न कुर्वन्ति ॥ तां
 न चेतसः अविवेकिनः सर्वज्ञानविमूढान् सर्वज्ञेयविषयमिथ्याज्ञानयुक्तान्
 अतएव नष्टान्तरक्योग्यान् विधिजानीहि यदा च्येति तमेव उदाहृतवत्ये
 नाचार्यवाक्यज्ञानमममं मध्वशास्त्रप्रतिपाद्यं ताननंगीकुर्वन्तः ते नष्टा इत्यादि
 ज्ञेयं विष्णुमत्तयादिवं सज्जनानां स्वभावः नष्टेषादिवं दुर्जनस्वभाव इत्यत्र प्रमा
 णमाह ॥ श्लोक द्वौ भूतस्य गौलोवे स्मिन् देव आसुर एव च विष्णुमक्तिपरो देवो वि
 परीतस्तथासुरः २६ भूतसर्गौ भूतानां चेतनानां सर्गौ स्वभावौ द्वौ च लौकौ द्वौ
 आसुरश्चेति देवशब्दो मुख्ययोग्यसज्जनवाचकः आसुरशब्दो मुख्ययोग्यदुर्ज
 नवाचकः तेन विष्णुमक्तिपुक्ताः यथा असुराः विपरीतविष्णुद्वेषयुक्ता इत्यर्थः
 सर्वविहितं विष्णुस्मरणयुक्तं च न कार्यः न तद्रहितमेवेत्यत्र प्रमाणमाह ॥ ॥

श्लोक स्मर्तव्यः सततं विष्णुर्विस्मर्तव्यो न जातु चित् सर्वविधिनिषेधास्युवेतयो
 रेव किंकराः २६ सर्वदा विष्णुः स्मर्तव्यरावनकादापि विस्मरणीयः कुतः सर्वविधयः स्म
 रणस्य किंकराः सर्वनिषेधा विस्मरणस्य किंकराः क्रमेण स्मरणविस्मरणयुक्ता एव वि
 धिनिषेधाः फलप्रदाः न तद्रहिताः भूत्याः फलदाने सामर्थ्याभावात् हरिस्मृतियु
 क्तमेव विहितं कार्यं फलवदित्यर्थः हरिभक्तिपूर्वकृत एव धर्मो नान्यदित्यत्र प्र
 माणमाह श्लोक धर्मो भवत्यधर्मोऽपि ह्यलोभकैः वाच्युत पापं भवति धर्मो
 पियो न भक्तैः ह्यलोहरे २९ हेतरे हे अच्युत न वक्तैः प्रमादादिना कृतः
 अधर्मोऽपि अधर्मवत्प्रतीयमायमानोऽपि वा धर्मः धर्मधर्महेतुर्भवति अ
 हं व्याजारत्नादि एकादशी आद्यपरित्यागादित्यर्थः तव भक्तेन मम मते यत्किं
 चित् तद्दीनः ह्यतः धर्मोऽपि स्मृत्या विहितोऽपि यज्ञादि एकादशी आद्यादिवा पा
 पं भवति पापफलकं भवति भक्त्या भोगात् मुमुक्षुणा हरिभक्त्यादियुक्तमे
 व सर्वं विहितं कार्यं नित्यं भगवद्वाक्यं प्रमाणमाह श्लोक मन्मना भव
 मद्भक्तो मद्याजीमानमस्तु नित्यं भवेच्च मन्निष्टो बुभुषुः पुरुषस्तथा ३०॥

योबुभ्रुः बोद्धुमिवात्तुमुसुस्तरितियावत्तु बुभ्रुपुलं अधिकारिषु मन्मनाः भगवद्
 केमनाः मयि भक्तिमान्मदयाजीमद्विषयकयागवान् मामेव नमस्कुरु एवं नित्यं मन्त्रिषु
 मदासक्तो न वेत्यर्थः सौक्त्यसदाचारविषये अधिकारिणमाह एषः पूर्वोक्तसदाचारः सदात्रि-
 यमाणः आचारः शौचाचमनस्नानादिः भक्तिः यतेर्विशेषमाह तिथापर्यन्तः कर्मसमुदायः म-
 खैश्च देवं बलिदंतधावनं चापृते बटोः १ एष नित्यः सदाशौक्यहिणो वनिनस्तथा ३३
 तस्थस्यवान् प्रसूयच नित्यः नियमेन कर्तव्यः सदाचारमध्ये वैश्च देवं तदाख्यं कर्म बलि-
 लिहरख्यं कर्म दंतधावनं चामते इतरत्सर्वं बटोरपि नित्यं कार्यं यतेर्विशेषमाह ॥ श्लोक-
 एवमेव यते स्वीयचित्तेन तु विनाद मूलमंत्रैः सदास्नानं विष्टोरेव च तर्पणं ३२ यतेः
 संन्यासि चतुष्टयस्य स्वीयचित्तेन विना तु एव स्वार्जितचित्तेन विना एवमेव नित्यः वैश्च देवं बलि-
 च विना परदत्तेन द्रव्येण दंतधावनं देवपूजनादिकं सदा कार्यमित्यर्थः प्रणवाष्टाक्षरादि-
 मूलमंत्रैः स्नानं कार्यं विष्टोरेव तैरेव मंत्रैस्तर्पणं कार्यं श्लोकविशेषानि प्रियतेरजलंज-
 लिनाथो तर्पणं तु हरेरेपतेरन्यस्य चोदितं ३२ यतिचतुष्टयमध्ये निष्क्रियतेः परमहं-
 सस्य विशेषोक्तिरितिमाह अजलंजलिना अजलः जलहिन अजलिः यस्य सः अजलंज-
 लिना तथा नियतो जलंजले एवं विधितर्पस्या भावः तर्हितस्य तर्पणाभावात्तिः इत्यत आह ॥

तर्पणं तु हरेरेव स्वाश्रमो नृरीत्या कार्यं नान्यस्य देवादितरस्येत्यर्थः अन्यस्य यत्तेर्हमादित्रयस्य उदितं सर्वं कार्यमि
 त्यर्थः यद्वा यत्तेरन्यस्य ग्रहस्थादेवोदितं विहितं जतु तर्पणं नित्यं तर्पणादिकं कार्यमिति सिंहावलोकनन्यायेन
 चिदो विशेषं वदन्नुपसंहरति श्लोकसमिधो मोचरो श्वेव स्मत्वा विष्णुं हुताग्ने सर्वघर्णाश्रमे विष्णुरेव एवे
 ज्यते सदा २४ रमा ब्रह्मादियस्तु परिवारतयेव तु ५ हुताग्ने गौ विष्णुं स्मत्वा समिधोऽग्निं कार्यो रज्यः वटो
 विशेषः आचारः कार्यः एवं पूर्वोक्तरीत्या सर्वघर्णाश्रमेऽनुर्वर्णिमिः चतुराश्रमिभिश्च विष्णुरेव एव सदा व
 ज्यते पूज्यते पूजनीय इति यावत् तस्य विष्टोः परिवारतयेव परिवारत्वेनैव तद्भक्त्यादि नारमा ब्रह्मादियो देवाः
 सदा पूज्यंते पूजनीया एव न स्वातंत्र्येणेत्यर्थः वैष्णवान्येव कर्माणि यः करोति स ह नरः जपार्चामार्जनादीनां श्वाश्र
 मोक्तानि यानि च १ सततं मेति विशेषो ह्यन्यदेवादौ पूजनं ह्यत्राह रावर्पयंति सततं योगमात्रवान् २ इति
 गीता तात्पर्यं ॥ यस्तु नारायणादन्यस्मात्तत्रैव प्रपूजयेत् भवेद्युर्निष्कृतास्तस्य यज्ञदानादिसत्क्रियाः ३ ओं
 गभावेन देवानामार्चनं न निषिध्यते तस्माद्देवात्यणो नित्यं प्रयत्नेनार्चयेत् धरिं ४ तदा चरणसेवेन परित्रो
 देवतायजेदिति वासिष्ठे हरिस्मरणं पूर्ववत् कर्म कार्यमित्युक्तं तत्र स्मरणीयस्य हरेर्गुणादिवं भगवद्वाक्यं प
 ठति श्लोकं वृत्तिं पुराणमुनुशासितारमनोरणीयं समनुस्मरेत्यः सर्वस्य धातारमचिंत्यरूपमादित्यवर्णितम
 सः परस्तात् २५ ॥ वृत्तिं सर्वज्ञं पुराणं पुरातनं अनुशासितारं सर्वस्य शिक्षकं सर्वस्य धातारं पोषणकर्तारं
 अणोरणीयं सारं स्मदत्यंतं सत्त्वं अतएव अचिंत्यरूपं साकल्येन चास्मिन्सामगोचरं आदित्यवर्णितं उदयदू
 स्वरवर्णयद्वर्णितमसः अज्ञानात्प्रवृत्तेर्वा मिश्रां परस्तात् गतं तदा धारविहितं विष्णुयः सदा स्मरेत् ॥ स
 विष्णुस्तत्तुल्यमाप्नोतीति पूर्वोक्तान्वयः स्मृत्युक्तार्थं प्रतिमप्याह वेदाहमेतं पुरुषं महाते ॥ ७ अयनाय विद्यते ॥
 वेदे देस्य योग्यप्रथानादिवाक्ये पुरुषाभिप्रायनिवेशानस्य प्रमितत्वादहं पूर्णप्रज्ञाचार्योक्तो वेदपुरुषो

वाएतं सल्लसन्नीर्षेत्यादिपुरुषसत्कप्रतिपाद्यं आदित्यवर्णवर्ततेतमसः प्रहृतैत्यादेः पारेतुएव दूरतएव
 संतेनिर्दोषं महंसं सर्वोत्तमं पुरुषं पूर्णविउगुणं नारायणं वेद अपरोक्षतो जानामि पुरुषः पुनः कीदृशस्य
 तज्जहार सर्वाणीति यतधीरः बुध्यादिषुरममाणः पुरुषः सर्वाणि रूपाणि ब्रह्मादि चेतना चेतनस्वरूपा णिवस्त
 निसम्यक् सृष्टवान्तेषां नामानि ह्युक्तानां मध्ये यानि वेदादि सिद्धांतितेषां दत्ता तेषां पदार्थं तेषां नामावद
 न्न व्यवहरन्नेतास्ते वर्तते अहमेतंवदेति पूर्वणाचयः विश्वाय अन्यस्यैवं जानंति धनेति धाता ब्रह्मापुरस्तात्
 र्वलोके स्थितं यं पुरुषं उदाजहार उल्लुष्ट इति व्याहृतवान् तथा च तत्रः प्रदिशः चतुर्दिक् पदार्थान् प्रविष्टान्
 सम्यगवक्ता शक्रोऽपि यमुदजहार यद्वा धातायं शतक्रतुं प्रतिउपदिदेश क्रोपि चतुर्दिगवस्थित प्रा
 णिनः प्रतिउपदिदेश शतमेनं पुरुषं एवं पूर्वोक्तस्या विद्वान्परोक्षतो जानन्नधिकारी इह सा
 धकेषु बामुक्तिरुक्तानेवामतो भवति मुक्तसन्नास्ते भवतीत्यस्य लिट्प्रत्ययाद्भवति वा अयनाय
 मोक्षाय पुरुषसत्कार्थं तत्तद्गुणविशिष्टनारायणापरोक्षः ज्ञानादन्यः अतिरिक्तः पंथा न विद्यते ना
 स्ति स्वकृतग्रंथे क्षिप्रप्रत्ययाथं स्वस्यैव वैशिष्ट्यमाप्तव्यं च द्योतयितुं स्वग्रंथस्य विषयादिकं वाक्यमाह
 अनंदतीर्थमुनिना व्यासवाक्यसमुद्धृतिः सदाचारस्य विषये ह्युक्ता संक्षेपतः शुभा ५०॥ आनंदस्य हेतुः
 आनंदरूपप्रतिपादकं आनंदरूपमोक्षसाधनं भवतीत्यर्थः शास्त्रे येन ह्युक्तं स तथा असम्यक् आनंदोयं
 स्य यस्मादिति वा आनंदरूपतीर्थरूपतीर्थरूपश्च स चासौ मुनिश्चेत्यानंदतीर्थमुनिः स्वात्तरस्य सदा
 क्रियमाणस्य आचारस्य विषये इति कृतव्यता विषये गीतादि वेदादिरूपाणां व्यासवाक्यानां समुद्धृतिः
 संक्षेपतः ह्युक्ता शुभो मोक्षादिमांगल्यप्रदा ग्रंथे स ज्ञानप्रवृत्तिहेतुः सत्तं विषयादिकं दर्शितं भवत्यनेनेति

ज्ञेयं एवं सः तद्गुणोक्तद्वयतः सदा चारो वैराग्यमक्त्यादिद्वारामोसप्रदायको भवतीत्युक्तं भवति समापितं
 यो भगवत्पादौ ते शिष्यशिष्यण्योते पित्रीनारायणस्तुतिस्तुत्यात त्रीसैशासनं वीरोति ॥ अशेषकल्याणगुण
 नित्यानुभवसत्तनुः ॥ अशेषदोषरहितः प्रीयतां पुरुषोत्तमः ॥ ६० ॥ अशेषाणां कल्याणानां मंगलानां गुणानां मानंद
 शानिछाप्रयत्नादिगुणानां मानंतानां नित्यानुभवभोगरूपाः सन्ति उत्तमास्तनुर्यस्य सतथा अशेषदोषैः जन
 नादिभिः रहितः ॥ अतएव पुरुषोत्तमः सर्वगुणमूर्तिः सर्वदोषरहितत्वात्हीनः क्षराक्षरपुरुषाभ्यामुत्तमो नारायणः
 प्रीयतां अस्मदादि सज्जनानां मितिसिद्धत्यानात्तं यद्वा संनिहितार्थनिमित्तेनानेन प्रयेन प्रहृतत्वात्तनः पुरुषो
 त्तमः प्रीतेभ्यः पुनरातिशयेन प्रीतोस्तु इत्यर्थः इत्यशेषमतिमंगलं ॥ ६१ ॥ अयिनृहरिणामध्ववाक्याथविब
 तिः ॥ ६२ ॥ प्रीयतां भगवांस्तेन मध्वाचार्यगतो हरिः १ ॥ तच्छिष्येण तदारभ्येन पत्न्यर्थे अविधीयते वृशापुरी
 तुपाख्येन तदनुज्ञानबहिर्धीः २ ॥ आयीसेतदस्य माता सर्वेषां मातृस्थिता सर्वाथ प्रत्यक्षिज्ञाना प्रत्य
 यार्थमिधान्ययः ॥ तेन चायीत्यपारेखेन नृपूर्वहरिणा ३ ॥ सदाचारस्मृतिव्यानप्रीतो मध्वगो हरिः ४ ॥
 संदेशादिव्याहरणा ५ ॥ मलादिगुणतश्चराः आयि वृनाटवृवागायी ० इति श्रीसदाचारस्मृतिसटीवृसमाप्तः
 श्रीछछापणमस्तु ॥ शब्दे १८९ प्रमाथिनामवेस ० श्रीहरिगुरुचरणारविदार्पणमस्तु ॥ श्रीनृसिंहार्पणम् ॥
 हस्ताक्षरजयतीर्थस्तु श्रीनिवास आपस्तंब गार्यपगो श्रीबेदूरग्रामोपाध्यायस्येदंपुस्तकं स्वार्थपरार्थः ॥
 श्रीमद्रूपतर्गतभारतीरमणमुख्यप्राणतर्गत श्रीरामछहृय श्रीववेदव्यासात्मक श्रीलक्ष्मीनारायणा
 र्पणमस्तु ॥ श्रीरुद्रमतेनमः श्रीश्रीमसेनायनमः श्रीमध्वराजायनमः

[OrderDescription]
,CREATED=10.08.20 16:57
,TRANSFERRED=2020/08/10 at 17:03:44
,PAGES=37
,TYPE=STD
,NAME=S0003461
,Book Name=M-2736-SADACHAR SMRITI STIK
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,